

Løgeundersøgelse i hvert enkelt Tilfælde, hvilken selvfølgelig skulde undgaaes for derigennem at spare en Beføstning. Jeg tror, at dette let vilde føre til Misbrug og til Usikkerhed. Det stiller sig ogsaa for mig noget tvivlsomt, om en saadan Forsikring overhovedet vilde finde almindelig Tilslutning. Det stiller sig for mig tvivlsomt, om den vilde komme til at indbefatte overordentlig mange eller kun færre Personer, idet det jo dog vilde have sin store Betydning, ikke mindst for Statsbidragene, om den blev saa almindelig som forudsat eller ej. Det vilde ikke for mig stille sig som noget, Staten burde understøtte, at ogsaa de hemlede Klasser fik Adgang til at sikre sig en Udbetaling af en vis Sum Penge til given Tid paa denne Maade. Saaledes som jeg her paa Sagen, burde man snarere drage Grænsen saaledes, at det blev Arbejderstanden og de med den ligestillede, der fik særlig Adgang til Forsikringen og til de derigennem flydende Statsbidrag. Ikke heller er der i Forslaget, som det foreligger, paavist, om der skulde dannes nogen Garantifond, eller om man skulde begynde paa bar Bund. — Der er saaledes i Forslaget, som det foreligger, adskillige Punkter, der endnu henstaa som væsentlige betydelig Tvivl, og allerede deri turde ligge en Forklaring af, at Finansministeriet lige saa lidt som Udvalget har villet stride til at fremkomme med bestemte Forslag, byggede paa dette Fundament. Men jeg skal gentage, hvad jeg begyndte med, at Formaalet er jo umiskendelig godt, og jeg kan ogsaa tillægge de Mænd og Institutioner, der ere fremkomne med Forslaget, en Fortjeneste af at have rejst Sagen, og selvfølgelig vil det ogsaa være Finansministeriets Opgave fremdeles at overveje Sagen og derigennem undersøge, hvorledes man mulig paa anden Maade kunde komme til en heldig Løsning.

Der er dernæst gjort nogle Indstillinger uden for Betænkningen af et æret Medlem (R. Nielsen), som ikke er Medlem af Finansudvalget. Den første af disse Indstillinger knytter sig til Betænkningens Nr. 32 og drejer sig altsaa om et Andragende, der er fremsat af B. M. Kristensen af Hammerum. Jeg skal med Hensyn til dette Andragende gøre opmærksom paa, at de Sygdomstilfælde, der ere berørte i Andragendet, dog muligvis have faaet en mindre rigtig Betegnelse. Der er nemlig flere Gange blevet udtalt i nævnte Andragende, at vedkommende led af Brysthøje. Den første Gang Andrageren blev undersøgt, led han af Katarth, og den anden Gang, da han blev indlagt paa Hospitalet i

1864, led han, som forøvrigt ogsaa det ærede Medlem nys anførte, af Dødem.

Det synes i det mindste for mig at være noget tvivlsomt, om denne Andrager kan siges at have lidt af Tuberkulose. Hans længe fortsatte Sygdomshistorie tyder ikke bestemt derpaa, og alene det, at han lever endnu, synes at modbevise, at denne Sygdom er til Stede. Det skal jeg imidlertid ikke dvæle nærmere ved, men jeg skal henvise til, hvad ogsaa det ærede Medlem udtalte, at Andragerens Ansøgning blev afflaaet under 7de Januar d. A. efter en omhyggelig Undersøgelse. — Det andet Andragende, hvorom det ærede Medlem gjør Indstilling, knytter sig til Betænkningen Nr. 33 og er stilet fra Gaardejer Larsen af Trøstrup. Det maa med Hensyn til dette Andragende bemærkes, at denne saakaldte „Hufsteddel“ i Virkeligheden var en fuldstændig Købekontrakt, men skrevet paa, hvad man vel rettest betegner som en Slutteddel, og jeg skal fremdrage, at det ikke er ualmindelig, at Handler indgaaes paa denne Maade i Stedet for ved en i andre og mere almindelige Former afluttet Købekontrakt. Med Hensyn til at binde Parterne er den imidlertid lige saa fuldstændig som er udførligere affattet Købekontrakt, og dette har netop ogsaa vist sig under denne Sag. Med Hensyn til Stempelpligten er en saadan Slutteddel ogsaa underkastet de samme Regler som en Købekontrakt, og det er derfor, at Andrageren, selv om det nu kunde synes noget haardt, maa bøde. Han maa da tilstrive sig selv, eller maaft den Kommissionsner, han har brugt, at der ikke er udvist Forsigtighed nok. Det er et ofte forekommende Tilfælde, at flige Sluttedler — og for øvrigt ogsaa andre ustemplede Dokumenter — først komme frem i Retten og blive anholdte adskillige Aar efter, at de ere udfærdigede, men den Omstændighed kan paa ingen Maade diskulpere vedkommende. Jeg skal desuden fremhæve, at det ikke kan siges at være nogen Stempelbøde, vedkommende er ifaldet; der er ikke paalagt ham nogen Bøde. Det er simpelthen det almindelige Stempelpapir, som hører til den Retshandel, han har indgaaet, for hvilken han skal erlægge Betaling. Jeg beklager altsaa, at der ikke kan siges at være Retfærdighedsgrunde til Stede for at fritage Ansøgeren for Betalingen deraf, og dette synes ogsaa tilfulde anerkendt derved, at det ærede Udvalg ikke har gjort nogen Indstilling eller henvist hans Andragende til Finansministeren. Det kan jo være haardt for vedkommende, det skal jeg paa ingen Maade benægte, men han er i saa Henseende, som alt anført, ikke stillet